

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Ondřejem Růžičkou ve věci

žalobce:

L. B. narozený
bytem
zastoupený advokátkou Zuzanou Candigliotou
sídlem Burešova 6, 602 00 Brno

proti

žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO: 00025429
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 Praha 2 – Nové Město

o omluvu,

takto:

- I. Soud konstatuje porušení práva žalobce na svobodu myšlení a svědomí, a to postupem Vazební věznice Litoměřice, spočívajícím v podávání stravy, která byla v rozporu se zásadami veganského stravování žalobci v době jeho pobytu.
- II. Žalovaná je povinna zaslat žalobci písemný dopis do 15 dnů od právní moci rozsudku ve znění: Vážený pane B. Česká republika Vám v době od do neposkytovala stravu v souladu s Vaším smýšlením a svědomím, veganskou stravu, čímž zasáhla do Vašich osobnostních práv, a to do práva na svobodu myšlení a svědomí, za tento zásah se Vám omlouvá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 008 Kč, k rukám právního zástupce žalobce, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 12. 10. 2017 domáhá po žalované odškodnění ve formě omluvy s odůvodněním, že ze strany Vazební věznice Litoměřice došlo k zásahu trvajícím charakteru, spočívajícím v poskytování stravy, která je v rozporu se

svědomím obviněného a to nezajištěním veganské stravy. Žalobce je [REDAKCE] vegan, [REDAKCE] Věznice mu od jeho umístění do vazební věznice odmítala vydávat stravu bez živočišných složek. Žalobce se situaci snažil řešit s vedením věznice, ale zástupce ředitele mu sdělil, že mohou poskytnout jen vegetariánskou nikoliv veganskou stravu, neboť ta by se údajně nevešla do předepsaného limitu nutričních hodnot, která musí věznice vězňům zajišťovat. V říjnu roku 2016 žalobce zaslal oddělení prevence stížnost, na kterou mu bylo odpověděno, že je nedůvodná, že stravování vězňů probíhá v souladu s § 11 zákona o výkonu vazby i následně věznice poskytovala žalobci vegetariánskou stravu, nicméně to není dle žalobce pravda, neboť mu byly podávány tvrdé sýry obsahující syřidlo z kravských žaludků, z omáček a z polévek byl cítit masový bujon. Žalobce chce zdůraznit, že jeho požadavek na veganskou stravu není pro žalovanou nijak zatěžující. Veganská strava se skládá například z obilovin, luštěnin, zeleniny, ovoce a rostlinných výrobků, žalobce nevyžadoval nic speciálního, nákladného pouze, aby nebyla dávana strany z masa, mléčných výrobků a vajec. Došlo tak porušení práv žalobce zaručených v článku 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Jednání žalovaného lze kvalifikovat jako pro žalobce ponižující, jakož i nucení jej jednat proti jeho vůli a svědomí, když je mu podávána strava neodpovídající zásadám veganského stravování. Věznice tvrdí, že byla podávána strava vegetariánská, což podle tvrzení žalobce neodpovídá skutečnosti. Žalobci působí problémy takovou stravu konzumovat, a to mělo nepříznivý vliv na jeho psychiku, jeho tělo odmítá tuto stravu, žalobce se musel do konzumace takovéto stravy nutit. Žalobce byl umístěn v prostorách věznice nikoliv k výkonu trestu, ale k výkonu vazby. Jestliže je třeba šetřit práva osob zařazených k výkonu trestu, tím spíše musí být šetřena práva osob zařazených ve věznici k výkonu vazby trest nepravomocně odsouzených, u kterých je presumována nevinna. Trestní stíhání, pro které byl žalobce ve vazbě, není doposavad ukončeno. Žalobce má za to, že na veganskou stravu má ve vazbě nárok bez ohledu na výsledek nebo průběh trestního řízení. Žalobce byl ve vazbě od [REDAKCE] do [REDAKCE] po celou dobu mu veganská strava nebyla poskytována, přestože o ni opakovaně žádal. Veganské stravování a související etika je součástí o přesvědčení myšlení a svědomí založeného na odmítnutí stravovat se produkty z mrtvých nebo zneužitých zvířat, odepření veganské stravy žalobce považuje za zásah do svobody myšlení, vyznání, náboženského vyznání, která je zaručena listinnou základních práv a svobod, také došlo k zásahu do lidské důstojnosti, diskriminaci, tento zásah do jeho práv se projevil nejen v rovině psychické, kdy byl nucen jednat proti svému svědomí a jíst podávanou vězeňskou stravu nebo byl nucen přijímat zdravotně nevyváženou, nedostatečnou a pro zdraví ohrožující stravu, ale též fyzické, protože jako vegan nemohl přijímat velkou stravu, kterou mu ve věznici podávali a neměl přístup ke stravě veganské. Důsledkem toho žalobce [REDAKCE] další dopady se mohou projevit ve zdravotním stavu až v budoucnu.

2. Soudem byl žalobce na jednání vyzván k přesnější specifikaci, a to právě s ohledem na ust. § 16 odst. 1 zákona 169/99 Sb., s tím, že odsouzeným se poskytuje pravidelná strava za podmínek a v hodnotách, které odpovídají požadavku na udržení zdraví a přihlížejí k jeho zdravotnímu stavu, věku, obtížnosti vykonávané práce v rozsahu, v jakém to provoz věznice umožňuje. Přitom se přihlíží k požadavku kulturních a náboženských tradic odsouzených. Dle ust. § 2 zákona 169/99 Sb, což jsou hlavní zásady pro výkon trestu, trest může vykonán jen takovým způsobem, který respektuje důstojnost osobnosti odsouzeného a účinky zbavení osobní svobody, tím však nesmí být ohrožena potřeba ochrany společnosti. S odsouzenými ve výkonu trestu se musí jednat tak, aby bylo zachováno jejich zdraví, pokud to doba výkonu trestu umožní, podporovaly se takové postoje a dovednosti, které odsouzeným pomohou k návratu do společnosti a umožní vést po propuštění soběstačný život v souladu se zákonem.

3. K uvedené výzvě potom žalobce doplnil svá tvrzení, a to tak, že veganství představuje jeho etické přesvědčení nekonzumovat produkty ze zabitých zneužitých zvířat. Jedná se o součást životní filozofie neublížovat, když se ubližovat nemusí. Týká se to jak stravy, tak i oblečení a jiných produktů. V roce [redacted] nebo [redacted] začal s [redacted]

[redacted] Žalobce veganství vnímá jako svůj postoj, ale i součást světového názoru filozofie. Je to podobné náboženskému vyznání, veganství podobně jako veškerá náboženství má poměrně určité definovatelné principy platné pro všechny, kteří se k němu přihlásí, všichni vegané například odmítají stravu živočišného původu, připravenou z těla zabitých zvířat, také z vajec nebo mateřského mléka savců. Odlišnosti jsou pak jen v drobnostech, zda některý vegan preferuje rostlinnou stravu v syrovém stavu nebo tepelně upravenou. Žalobce preferuje smíšenou. Žalobce předtím, než na něj byla uvalena vazba, praktikoval veganství, po propuštění v tom pokračoval následujícím způsobem, ke snídani si dá [redacted]

[redacted] Podle žalobce představa, že ve veganské stravě je potřeba tradiční suroviny nahrazovat jimi podobnými drahými náhražkami je nesprávná, žalobce při přípravě [redacted]

[redacted] Živočišné ani rostlinné mléko není potřeba při vaření, smažení, pečení. Žalobce uvádí, že ve vazbě byla k dispozici vězeňská kantýna, ale potraviny tam byly dvakrát dražší než mimo věznici, což si žalobce nemohl dovolit, výběr byl také omezený, například ovesné vločky, občas ovoce, müsli tyčinky, dalším zdrojem potravin byly balíčky, ale ty byly omezené, 5 kg na 2 až 3 měsíce a nedostal ani výjimku z důvodu veganství. Jiný vazebně stíhaný M [redacted] I [redacted] tu výjimku měl a byl [redacted], ale i toto řešení zatěžuje okolí, žalobce nechtěl svoje okolí zatěžovat, navíc možnosti těch výrobků byly omezeny, ne ve skle, trvanlivé, v originálním balení, takže možnosti donášet mu potraviny z venku byly omezené. Když měl žalobce možnost, nechával si posílat rostlinné pomazánky, bylo to velmi drahé, například pomazánka stojí 30 Kč za 100 gramů. Žalobce byl zvyklý dělat pomazánky sám, zejména uvařením z luštěnin za zlomek této ceny, proto považuje za nepřijatelné, aby mu věznice mnohonásobně zvyšovala náklady za stravu. Dále žalobce hned na počátku věznici oznámil, že je vegan, ale minimálně jeden týden trvalo, než to začali vůbec řešit, do té doby mu dávali masitou stravu. Nejprve to řešili přes vězeňského lékaře, že se má vyjádřit, dávat pokyny k dietám, bylo to pojmáno, jako že žádá o dietu. Žalobce upozorňoval, že nejde o dietu ale o etickou volbu, vězeňský lékař mu sdělil, že může mít vegetariánskou stravu. Bylo to tak, že se podíval do nějakého papíru, jaké jsou možnosti v jídelně a podle toho řekl, žalobci že veganskou nemají, jen vegetariánskou. Žalobce sdělil lékařovi, že toto není uspokojující, lékař mu sdělil, že si může podat stížnost nebo požádat o rozmluvu s ředitelem. Na rozmluvu přišel zástupce ředitele věznice, tam mu žalobce oznámil požadavek na veganskou stravu, bylo mu odpovězeno, že ta poskytována být nemůže, protože mají stravovací limity, do nich se nevejdou, dále byl informován, že bude vše prozkoumáno, zda je veganská strava možná, za pár dní přišel zástupce do cely za žalobcem se sdělením, že veganská strava možná není s odůvodněním, že se nevejde do nutričních hodnot a že mají finanční limit na každého vězně, kolik mohou vynaložit na stravu a že veganská strava by

byla finančně nákladnější. Žalobce na to reagoval nesouhlasně s tím, že nutričně vyvážená veganská strava nemusí být dražší, pokud se dobře rozvrhne, použijí se levnější suroviny, žalobce nepožadoval využití některých dražších surovin a náhražek, žalobce podal písemnou žádost, na základě které ho předvolali do kanceláře. O vysvětlení byl sepsán úřední záznam, ale nebyla poskytnuta kopie s odůvodněním, že na to nemá nárok. Pak bylo sděleno vyřízení stížnosti dne 20. 10. 2016 č. j. [REDAKCE], které již bylo předloženo soudu. Například pracovník z oddělení prevence mu sdělil, že není možné vyhovět každému, kdyby tady byl kulturista, který chce tři kuřata za den, také mu nebude vyhověno. Přesto žalobci ve věznici tvrdili, že mu budou dávat jen vegetariánskou stravu, reálně se to ne vždy dělo, dávali mu omáčku s masovým vývarem, což bylo cítit, omáčka byla stejná, jako měli ostatní vězni s masem, žalobce pak jídlo nejedl vůbec, dal to spoluvězněm, místo toho jedl svoje müsli tyčinky, toto se stalo vícekrát. Bylo mu řečeno, že se sepíše nová stížnost nebo mu zavolají vedoucí jídelny, která mu vysvětlí, jak se jídla připravují, odpoví mu na otázky, vedoucí jídelny mu sdělila, že všechno vaří vegetariánsky, podle nějakého rozpisu, žalobce jí odpověděl, že to není pravda, protože on v jídle cítí masový bujón, vedoucí mu na to řekla, že bujóny sice dávají do jídla, ale jen zeleninový bujón. Bylo to slovo proti slovu, vedoucí mu to nebyla schopná nijak prokázat. Žalobce se během svého pobytu ve vazbě občas nechal zlomit v tom smyslu, že něco neveganského jedl, snědl občas polévku, ve které bylo vejce, květák obalený ve vejci a podobně, žalobce stál před dilematem, buď bude něco jíst proti svému přesvědčení, nebo bude fyzicky strádat. Strádání žalobce bylo buď fyzické, nebo psychické, to je zároveň újma, kterou žalobce pociťoval a pociťuje, že [REDAKCE]

[REDAKCE] Jde zároveň o újmu spočívající v pociťování ponižujícího zacházení, které je absolutně zakázané článkem 3 úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Ponižující zacházení je jednání, které vzbuzuje v oběti pocity strachu, úzkosti, méněcennosti, které je způsobilé obět' ponižovat, a které zlomí fyzický nebo psychický odpor oběti, nebo jí nutí jednat proti vůli nebo přesvědčení. Podle žalobce by nebylo nijak náročné vyhovět jeho požadavku, například smažený květák mohli obalit bez vejce, jen v těstíčku z vody a mouky, nebo mu dát jen vařený květák bez těstíčka, polévka s vajíčkem mohla být bez vajíčka, omáčky se sójovým masem, které se občas také podávaly, mohly být bez masového bujónu, který tam dávali pro chuť. Žalobce neměl žádné speciální požadavky, co chce, měl pouze požadavek, co nechce, aby mu do stravy nedávali suroviny živočišného původu. Když byla masová omáčka, nemuseli mu omáčku dávat vůbec a místo toho mu mohli dát zeleninovou oblohu z nejlevnější zeleniny, jako je například mrkev, zelí, nebo mu dát luštěniny, které mohou být jak uvařené, tak i z konzervy. Jídla velmi často bylo možné připravit ze stejného základu pro veganskou i neveganskou verzi a nestálo by to ani čas ani peníze navíc. Problém nebyl v nemožnosti vyhovět požadavkům žalobce, ale v chybějící vůli ze strany věznice, byly li dány zástupné důvody, požadavek žalobce byl považován za nějaký rozmar, hlavní důvod odeprání veganské stravy ze strany věznice bylo, že by veganská strava nebyla zdravotně vyvážená v daném finančním limitu je nepravdivý a pokrytecký. Pokud totiž reakce žalobce byla taková, že nejedl kvůli tomu vůbec, tak to nebylo v souladu s ochranou jeho zdraví.

4. Žalovaná k věci samé potom uvedla, že žalobu neuznává, neboť nebyly splněny podmínky pro vznik odpovědnosti státu. S ohledem na absenci vylíčení rozhodujících skutečností a označení důkazů k jejich prokázání se žalovaná nemohla v době podání vyjádřit nebo v důsledku neuplatnění nároku k mimosoudnímu projednání, jak toto vyžaduje zákon č. 82/98 Sb. nebylo možné provést ani vlastní šetření. Žalovaná tak neměla žádné podklady k posouzení oprávněnosti žalovaného o nároku. Za dané situace nezbylo, než označil za sporné splnění vzniku odpovědnosti. Dále uvedla, že nebyl nárok u žalované uplatněn žalovanou, žalobu považuje za předčasně podanou.
5. Co se týká tvrzené obrany ze strany žalované v rámci předčasnosti podané žaloby, soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 32 Cdo 1644/2010 s tím, že žaloba je

kvalifikovaná výzva, žaloba byla žalované doručena dne 15. 1. 2018. Soud tak má za to, že doručením žaloby došlo k uplatnění nároku u žalované a vzhledem k tomu, že sice žalovaná uvedla, že žaloba je předčasná avšak ve věci samé se vyjádřila, tak že navrhl, aby soud žalobu z důvodu nesplnění podmínek vzniku odpovědnosti zamítl. Soud tak má za to, že žalovaná se jasně v 6 měsíční lhůtě od doručení žaloby, jako kvalifikované výzvy vyjádřila, takže navrhl žalobu zamítnout. Soud ve věci jednal.

6. Mezi účastníky bylo nesporné, že žalobce byl vazebně stíhán a že v rámci svého pobytu ve vazbě mu nebyla poskytována veganská strava a to právě v období jeho vazebního stíhání od [REDAKCE] do [REDAKCE]
7. Skutečnosti, že žalobce je dlouhodobě praktikujícím veganem, má soud za prokázané z článků z internetu, L [REDAKCE] B [REDAKCE] [REDAKCE] a z účastnické výpovědi žalobce.
8. Co se týká možností stravování vězňených osob s jinými stravovacími návyky, soud vychází jednak z uvedeného zákona o výkonu trestu a dále potom také z **vězeňského sborníku 2010 Veřejného ochránce práv**, který se zabývá stravováním vězňených osob, a to tak, že obviněným a odsouzeným, kteří mají z důvodu kulturní nebo náboženské tradice odlišné stravovací návyky, a z tohoto důvodu odmítají konzumovat běžnou stravu, může být poskytnuta strava již není v rozporu s jejich vírou, založením nebo přesvědčením, a to pouze na základě písemné žádosti za předpokladu, že to umožňují **podmínky věznic**, podmínkami věznic se rozumí: vybavení kuchyně vhodným technologickým zařízením, kvalifikace personálu, dostupnost odpovídajících surovin, zajištění zdravotní nezávadnosti připravované stravy.
9. Dále má soud za prokázané, že státnímu zástupci Okresního státního zastupitelství pod [REDAKCE] [REDAKCE] ze strany právního zástupce žalobce dne 29. 9. 2016 byla adresována žádost o přemístění do jiného typu věznic, a to právě z důvodu neposkytování veganské stravy.
10. Dále má soud za prokázané z přepisu internetového článku, který byl dne [REDAKCE] umístěn na internet, že žalobce napsal z Litoměřické věznic o tom, že informoval o situaci s veganskou stravou v rámci pobytu ve vazbě.
11. Dále má soud za prokázané z přípisu vyřízení stížnosti vězeňské služby Vazební věznic Litoměřice, [REDAKCE] ze dne 10. 10. 2016, že stížnost ze strany vězeňské služby nebyla shledána důvodnou, jednalo se o stížnost proti stravování ve VV Litoměřice, přesněji nezajištění veganské stravy s tím, že provedeným šetřením bylo prokázáno, že stravování vězňených osob ve VV Litoměřice je vykonáváno v souladu s § 11 zákona č. 293/93 Sb.
12. Dále má soud za prokázané, že dne 9. 1. 2017 ze strany Okresního státního zastupitelství v Mostě pod č. j. [REDAKCE] došlo také k prověření žádosti žalobce o přemístění do jiné vazební věznic právě z důvodu veganské stravy s tím, že v tomto dopise je uvedeno, že obviněný L [REDAKCE] B [REDAKCE] požádal o zajištění veganské stravy, kdy bylo obviněnému vysvětleno, že ve VV Litoměřice se tato strava neposkytuje, není pro **typ stravy určen stravní limit**. Obviněnému byla však nabídnuta náhradní alternativa, kterou může Vazební věznic Litoměřice zajistit, to jest vegetariánskou stravu, kterou L [REDAKCE] B [REDAKCE] jako obviněný přijal. Z tohoto důvodu nebylo namístě žalobce přemístit do jiné věznic.
13. Dále má soud za prokázané, že právní zástupce žalobce dal podnět k výkonu dohledu nad postupem státního zástupce Okresního státního zastupitelství v řízení Okresního státního zastupitelství v Mostě [REDAKCE] dne 23. 1. 2017, týkající se právě shora uvedeného vyznění ohledně nepřemístění do jiného typu věznic a je zde polemizováno právě se závěry ohledně veganské stravy.

14. Dále má soud za prokázané z přípisu Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 21. 2. 2017 [REDACTED] že neshledal v postupu Okresního státního zastupitelství pochybení.
15. Dále má soud za prokázané z vyjádření R [REDACTED] O [REDACTED] [REDACTED] že příprava plnohodnotné veganské stravy nevyžaduje žádné speciální technologické zařízení, plně dostačuje obvyklé vybavení kuchyně, kterým jsou vybaveny stravovací zařízení poskytující standardní stravu, denní stravovací částka 57 Kč je dostačující pouze při použití základních surovin a cenově dostupných zpracovaných surovin, přiložený jídelníček je sestaven pouze ze tří denních pokrmů, snídaně, oběd, večeře, přičemž je ponechán finanční prostor na svačiny ve formě ovoce a zeleniny. Základní suroviny, ze kterých je sestaven jídelníček nejsou obohacené vitamínem B12, při veganském způsobu stravování je nutné tento vitamín doplňovat.
16. Dále má soud z vyjádření MUDr. J [REDACTED] G [REDACTED] Ph. D. [REDACTED] [REDACTED] za prokázané, že vyvážená dobře naplánovaná strava postavená na výhradně rostlinných zdrojích je v současné době odbornou veřejností považována za nutričně dostatečnou, pro přípravu veganských jídel je běžně používána řada finančně nákladných alternativ k masným a mléčným produktům, řadu z nich však nelze považovat za zcela zdravotně vyhovující. Racionální rostlinná dieta by měla být postavena na primárních surovinách jako hlavních proteinokalorických zdrojích, všechny tyto suroviny jsou běžně dostupné a patří mezi základní, cenově dostupné suroviny. Na základě vlastních zkušeností se domnívá, že lze plnohodnotný jídelníček s vyloučením živočišných zdrojů postavit za stejnou cenu jako jídelníček bez tohoto omezení.
17. Dále má soud za prokázané a z obecné zkušenosti soudu týkající se vaření také za proveditelné, že je možné vytvořit fazolovou pomazánku a to z červených fazolí - cibule, oleje, česneku, citronové šťávy, sůl a pepř, k tomu podávaný chléb, kdy je možné souhlasit s tím, že tato je jednoduchá na přípravu a může stát 11,95 Kč tak, jak toto předkládá žalobce, dále sójové nudličky na žampionech - sójové nudličky, žampiony, cibule, olej, hladká mouka, sójová omáčka, zeleninový vývar, sůl, pepř, rýže, celkem 21,50 Kč, soud má za to, že i toto jídlo je poměrně jednoduché na přípravu i za situace, kdy ze sójového masa ve VV Litoměřice byla jídla vařena. Dále zeleninové rizoto - rýže, mexická směs zmrazená, cibule, olej, sůl, pepř, celkem 14,30 Kč, i zde má soud za to, že se jedná o poměrně jednoduché jídlo za přiměřenou cenu, ovesná kaše s jablky, hrozkami – ovesné vločky, jablka, hrozinky, skořice, cukr, celkem 11,50 Kč, dále čočka s kuskusem, rajčaty, paprikou – kuskus, čočka hnědá, čočka červená, paprika mix, rajčata, cibule, zeleninový vývar, koření, za 20,10 Kč, bramborový guláš se sójovým masem – sójové kostky sušené, brambory, cibule, hladká mouka, sladká paprika, zeleninový vývar, olej, sůl, pepř, chléb, celkem 19 Kč, dále pohanková omeleta se zeleninou – pohanka, zeleninová směs s kukuřicí, olej, sůl, pepř, celkem 12,30 Kč, smažené sójové řízky brambor – plátky sójového masa, hladká mouka, olej, strouhanka, zeleninový vývar, sůl, pepř, brambory, celkem 18,30 Kč, dále fazolovo-kroupový prejt – červené fazole, kroupy velké, cibule, česnek, majoránka, nové koření mleté, olej, sůl, pepř, salát z kysaného zelí, celkem 15,70 Kč, dále pomazánka z červené čočky a jáhlů – červená čočka, jáhly, cibule, olej, sůl, pepř, kari koření, chléb, celkem 13,10 Kč, segedínský guláš ze sójových kostek, chléb, sestávající se ze sójových kostek, cibule, kysaného zelí, hladké mouky, oleje, zeleninového vývaru, sladké papriky, sůl, pepř, celkem 19,60 Kč, řepné karbanátky – červená řepa, cizrna, ovesné vločky, cibule, česnek, olej, sůl, pepř, brambory, celkem 9,20 Kč, dále palačinky s marmeládou, ovocem – hladká mouka, Hamé ovocná směs, banán, cukr, skořice, olej, celkem 10,20 Kč, cizrna na paprice – cizrna, pór, cibule, olej, hladká mouka, sladká paprika, rostlinná smetana, citronová šťáva, těstoviny, koření, celkem 22,10 Kč, dále čočková indická polévka – červená čočka, brambory, mrkev, rajče, zelený hrášek, cibule, zeleninový vývar, sůl, kari koření, chilli, celkem 13,20 Kč, soud má za to, že se

jedná o jídla, která až na drobné výjimky, jako je cizrna, která běžně není používána v typu zařízení, která poskytují stravování pro větší počet osob, kdy není na výběr z takového typu stravy za obvykle používanou, však i tuto je pravděpodobně možné nahradit jinou formou.

18. Dále má soud za prokázané ze stanoviska k žalobě z Vězeňské služby věznice Litoměřice, ze dne 20. 8. 2018 [REDAKCE], jednak že žalobce byl vězněn, od [REDAKCE] do [REDAKCE] mu byla poskytována vegetariánská strava, která je jediná vhodná alternativa, která se přibližovala stravě veganské, opatření a technologie využívané pro přípravu stravy vegetariánské jsou jednodušší, než příprava stravy veganské není možné posoudit, zda je možné použít stejné technologie pro přípravu stravy veganské, protože systém VIZ, kde jsou jídla uvedena v číselnicích, nemá tento typ stravy nakonfigurovaný, to znamená že není v kompetenci vazební věznice, aby změnila číselníky, kterými jsou jídla zpracovávána. Vše je vedeno centrálně z Generálního ředitelství vězeňské služby ČR v Praze. Není možné odhadnout, jak náročné by bylo připravování navržené veganské stravy, jako jsou omáčky bez bujónů a polévky bez vajec, jelikož není veganská strava zahrnuta v číselnicích VIZ pro Vězeňskou službu ČR, jako by nebyla. Pokud není znám finanční limit, zda by byla poskytnuta například snídaně, svačina, oběd, večeře a druhá večeře, nebo pouze snídaně, oběd a večeře, není možné odhadnout, kolik by veganská strava stála. Věznice má na vegetariánskou stravu přidělen denní finanční limit ve výši 57 Kč s DPH, shodný s limitem na základní stravu, avšak pro plnohodnotné zabezpečení vegetariánské stravy je tento limit nastaven nízký, což má za následek jeho překračování. Dle stravovacího referenta se výše vegetariánské stravy pohybuje kolem 77 či 83 Kč s DPH. Veganská strava by z důvodu ještě vyšší ceny surovin a náročnosti přípravy oproti stravě vegetariánské značně přesahovala určený denní limit věznice. Hypoteticky je možné, že veganská strava by mohla být poskytnuta, avšak bylo by zapotřebí řádného proškolení a seznámení zaměstnanců, ovšem přednost mají zdravotní diety, takže by se zjevně musela zvýšit i kapacita připravujících. Momentálně není Vazební věznice Litoměřice na přípravu veganské stravy adaptována.
19. Dle ustanovení § 2 odstavec 1 a 2 vyhlášky 169/99 Sb. trest může být vykonáván jen takovým způsobem, který respektuje důstojnost osobnosti odsouzeného a omezuje škodlivé účinky zbavení osoby, tím však nesmí být ohrožena potřeba ochrany společnosti. S odsouzenými ve výkonu trestu se musí jednat tak, aby bylo zachováno jejich zdraví a pokud to doba výkonu trestu umožní, aby se podporovaly takové postoje a dovednosti, které odsouzeným pomohou k návratu do společnosti a umožňují vést po propuštění soběstačný život v souladu se zákonem.
20. Dle ustanovení § 16 odstavec 1 této vyhlášky, odsouzeným se poskytuje pravidelná strava za podmínek a v hodnotách, které odpovídají požadavku udržení zdraví a přihlížejí ke zdravotnímu stavu, věku, obtížnosti vykonávané práce, v rozsahu v jakém to umožňuje provoz věznice, se přitom přihlíží k požadavkům kulturních a náboženských tradic odsouzených.
21. Co se týká komentáře, k uvedenému zákonu, právo na pravidelné poskytování stravy je projevem jedné ze základních zásad výkonu trestu odnětí svobody podle § 2 složení a množství nutriční hodnoty potravin, určují stravní normy v rámci finančního limitu na den a osobu, stanoveného nařízením generálního ředitele Vězeňské služby tak, aby odpovídaly požadavku na zachování zdraví a zohlednily rovněž zdravotní stav odsouzeného, jeho věk a obtížnost vykonávané práce. Podle uvedených kritérií se rozlišují základní stravní normy, norma s přídávky, norma pro středně těžce pracující, norma pro těžce pracující. Všechna jídla se vaří podle platných receptur pro přípravu teplé stravy, jídelníček posuzuje hygienik, schvaluje ho lékař a ředitel věznice. Zohlednění odlišných stravovacích zvyklostí

odsouzených, plynoucích z kulturních a náboženských tradic, je významným prostředkem prevence konfliktních situací, respektive nežádoucích situací v podobě například odmítání stravy.

22. Dle ust. § 13 zákona 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
23. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
24. Dle čl. 4 odst. 4 LZPS Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.
25. Dle čl. 15 odst. 1 LZPS Svoboda **myšlení, svědomí** a náboženského vyznání je zaručena. Každý má právo změnit své náboženství nebo víru anebo být bez náboženského vyznání.
26. Soud dále odkazuje i analogicky na rozhodnutí **Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 227/97** s tím, že našla-li správa věznice způsob, jak svobodu projevu židovského náboženského vyznání zajistit, když stěžovateli, který zde byl ve výkonu vazby, umožnila, aby dostával požadovanou košer stravu z venku, nenarušila tím v žádném případě článek 16 odstavec 1 Listiny základních práv a svobod z toho důvodu, že ji měla poskytovat sama. Pokud by takový způsob neumožnila, například z důvodu nebezpečí ohrožení účelu vazby, bylo by nutno posoudit možnost státu, zajistit jiný způsob košer stravování, v daném případě to však nutné nebylo, neboť byla zvolena doprava stravy pro obviněného do věznice z venčí, s tím že v tomto judikátu se soud zabývá skutečností, že správa věznice má podle názoru ústavního soudu prostor k uvážení pro výběr rozumných prostředků, které v rámci principů přiměřenosti a respektování článku 4 odstavec 4 Listiny, zajistí možnou míru respektování projevů náboženské svobody a v případě osob ve vazbě, tady jsou podrobena omezením, ta však nejsou bez hranic zejména ve vztahu k jejich jiným základním právům a svobodám. Řešení bude vždy záviset na konkrétních okolnostech případu, kde bude hrát významnou roli konkrétní aspekt svobody projevu, náboženství, povaha náboženství, zda náboženská pravidla nestanoví pro takové situace výjimku, skutečnost, zda taková stravovací pravidla byla dodržována již před omezením osobní svobody, počet takových osob ve věznici, možnost státu financovat takové zvýšené nároky, možnost poskytnout náhradní formu stravování, povaha takových potravin, v případě epidemiologicky rizikových potravin nenarušení účelu omezení osobní svobody, možnost dopravovat stravu do věznice.
27. Dle rozhodnutí týkajících se vězeňství sp. zn. 1229/2008 – VOP/MČ - Zpráva veřejného ochránce práv, týkající se právě možnosti zajišťování vegetariánské stravy, kdy tato vegetariánská strava byla požadována z důvodu náboženského vyznání, soud v tomto upozorňuje právě na paralelu k vegetariánství a veganství, **jakožto kulturnímu postoji**, které je možné vzhledem ke shora uvedené právní úpravě považovat za rovnocenné ke svobodě vyznání s tím, že zde je uvedeno, že ředitel věznice i vedoucí referátu stravování ochránce nepřesvědčili, že není možné odsouzeným bezmasou stravu vydávat, závěr ochránce ve smyslu požadavku na modifikaci muslimské stravy odsouzeným hlásícím se

k hnutí Hare Krishna, je zcela v souladu s uvedenými argumenty ústavního soudu. Dle původní domluvy s ředitelem věznice přihlédnutím k § 16 odstavec 1 ZVTOS nebyla totiž ochráncem požadována příprava speciální vegetariánské stravy, ale pouze úprava stravy muslimské a nahrazení její masité složky složkou nemasitou. Příprava takové stravy je dle zjištění ochránce a dle informací jemu poskytnutých ředitelem věznice před tím, než své stanovisko změnil, v možnostech věznice. V ostatních věznicích přitom nečiní vydávání bezmasé stravy problém. Argument zdravotní závadnosti vegetariánské stravy považuje ochránce ze strany pracovníků VSČR věznice za alibistický. Došlo tak k porušení článku 16 odstavec 1 ZVTOS a článku 4 odstavec 4 LZPS a porušení principu předvídatelnosti a principu v souladu s právem, jež jsou principy dobré správy. K tomuto taktéž ochránce potom odkázal i na článek PhDr. S. H. v časopise České vězeňství s tím, že speciální vegetariánská strava se však ve věznici nepřipravuje, ale je možné dle sortimentu přizpůsobit například tím, že místo paštiky vězeň dostane sýr.

28. Soud má za prokázaný skutkový stav tak, že žalobce byl zadržen ve Vazební věznici Litoměřice, a to po období od [REDAKCE] do [REDAKCE] a nikoli ve všech případech stravování v tomto období žalobci byla poskytnuta veganská strava.
29. Soud se dále zabýval, zdali takovéto neposkytnutí veganské stravy ve sto procentech případu pobytu žalobce ve vazbě, je nesprávným úředním postupem dle ustanovení § 13 zákona č. 82/98 Sb.
30. Soud dospěl k závěru, že ze strany Vězeňské služby, která je v tomto případě zastoupena Ministerstvem spravedlnosti, došlo právě k nesprávnému úřednímu postupu, a to právě s ohledem na skutečnost, že postupem ve Vazební věznici v Litoměřicích došlo k porušení práva žalobce přiznaného v článku 15 Listiny základních práv a svobod, kdy bylo porušení základní lidské právo žalobce na svobodu myšlení, svědomí. Jak bylo shora uvedeno, Ústavní soud i jiné soudy České republiky se zabývaly v minulosti skutečností, jaká jsou práva osob vězněných, popřípadě omezených na svobodě v důsledku vazebního věznění s tím, že právě výkon trestu i výkon vazby je upraven vyhláškou č. 169/1999 Sb., kdy dle § 16 odst. 1 uvedené vyhlášky je přímo zakotvena skutečnost, že je poskytována pravidelná strava, je nutné přihlížet také k požadavkům kulturních a náboženských tradic odsouzených. Již v tomto samotném paragrafu je potom založena povinnost organizační složky žalované – tedy věznic a vězeňské služby – k tomu, aby byly respektovány kulturní požadavky osob, které jsou omezeny na svobodě. V tomto případě se soud zabýval, zdali veganství jako životní styl je právě takovýto kulturní požadavek, ke kterému má žalovaná v takovýchto případech přihlížet. Analogicky se shora uvedenými povinnostmi vězeňské služby při výkonu trestu nebo výkonu vazby zabýval již Ústavní soud a veřejný ochránce práv v situacích, kdy se jednalo o osoby, které uznávaly buď judaismus nebo muslimské náboženství. S těmito typy náboženství jsou potom spojeny i zvláštní stravovací návyky s tím, že ze strany Ústavního soudu i vnitrostátní judikatury bylo nakonec konstatováno, že shora uvedená náboženství v rámci jejich stravovacích návyků musí být u takovýchto osob respektována. Ze strany soudu byl žalobce vyzván, aby jasně definoval, co je veganství a dále aby také jasně definoval svůj vztah k veganství. Ze strany žalobce došlo k tomu, že definice veganství byla jasně konstatována, tato je potom obecně vnímána ze strany široké veřejnosti. Nejedná se o alternativní subjektivní vnímání možnosti stravování nebo samoúčelný subjektivní návyk žalobce, ale o širokou veřejností vnímané hnutí, ke kterému právě vzhledem k obecně zakotveným pravidlům týkajících se veganství, patří přesvědčení nekonzumovat produkty ze zabitých zneužitých zvířat. Jedná se o filozofii neublížovat v okamžiku, kdy se ubližovat nemusí. Žalobce potom doplnil tvrzení k jeho konkrétnímu případu tak, že v roce [REDAKCE] nebo [REDAKCE] začal s veganstvím a veganství bylo součástí jeho [REDAKCE]

[REDAKCE] Toto ze strany žalované nebylo nijak vyvráceno. Veganství je

objektivně vnímáno ze strany široké veřejnosti, a to na celém světě. Jedná se právě o požadavek na vegany nekonzumovat maso ze zabitých zvířat a potom produkty ze zneužívaných zvířat. Jedná se o skutečnost, že tyto osoby nejí živočišné výrobky, výrobky živočišného původu, nejí ani vejce a sýry. Za situace, kdy soud měl vzhledem i ke svým obecným znalostem i obecně vnímanému přístupu k veganství za prokázané, že se jedná o nějaký širší kulturní, sociálně-filozofický postoj určité části lidstva k určitému alternativnímu stylu života, který má jasně definovaná pravidla, která nejsou nikterak složitá, a zejména se jedná o pravidla, která jsou ze strany široké veřejnosti přijímána, potom soud dospěl k závěru, že veganství se dá označit právě jako kulturní požadavek dle ust. 16 odst. 1 vyhlášky č. 169/1999 Sb.

31. Za situace, kdy soud dospěl k závěru, že veganství je možné shledat shora uvedeným kulturním požadavkem, ke kterému je nutné z hlediska poskytování stravy také při výkonu vazebního stíhání přihlížet, se soud zabýval skutečností, zdali přímo v tomto konkrétním případě ve Vazební věznici v Litoměřicích bylo možné bez větších problémů shora uvedenou veganskou stravu žalobci poskytovat.
32. Soud vychází ze stanoviska Vězeňské služby Věznice Litoměřice ze dne 20. 8. 2018 [redacted] s tím, tato věznice v uvedeném období od [redacted] do [redacted] byla schopna poskytovat a vyrábět vegetariánskou stravu. Soud v tomto odkazuje právě i při definici veganství jako kulturního požadavku, kdy stejná pravidla, stejné hnutí se potom týká i vegetariánů. Jsou zde opět jasně dané požadavky na stravování a jsou zde jasně definovaná pravidla, která jsou ze strany široké veřejnosti vnímána. Toto podporuje i skutečnost, že Vězeňská služba Věznice Litoměřice byla schopna zajišťovat stravu vegetariánskou, potom odpovídá i závěrům ohledně obecných možností vnímání a chápání veganství jako životní filozofie, životního stylu, na základě kterého by se mělo v tomto případě žalobci dostávat také odpovídající stravy. Soud má za prokázané, že ze strany Vazební věznice v Litoměřicích nebyl problém zajistit stravu vegetariánskou. Jediným důvodem, proč nebyla veganská strava ve Vazební věznici v Litoměřicích poskytována, byla skutečnost, že Vězeňská služba, tj. Česká republika zastoupena v tomto případě Ministerstvem spravedlnosti, nemá tabulku VIZ, neboť nemá tabulku, ve které jsou umístěny v číselnicích nutriční hodnoty, finanční limity pro veganskou stravu. Soud k tomuto odkazuje na skutečnost, že uvedené tabulky, na základě kterých Vězeňská služba vaří, jsou interním předpisem Vězeňské služby. Nejedná se o předpis, který by byl závazný v tomto případě pro žalobce. Za situace, kdy Věznice v Litoměřicích byla schopná produkovat standardní stravu, stravu dietní, stravu vegetariánskou a jediným důvodem, proč neposkytovala žalobci stravu veganskou, byla absence interních tabulek, má soud za to, že toto je ve značné nerovnosti se základním právem žalobce zakotveném v článku 15 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, kde je zakotvena svoboda myšlení a svědomí apod. Soud má za to, že nelze pouze neexistencí tabulky odůvodnit neposkytnutí veganské stravy v situaci kdy, po dobu několika let, veganství je celosvětově rozšířeným fenoménem, v situaci, kdy je velmi jednoduché dohledat informace o veganském přístupu k životu. Dále je nutné zohlednit i situaci, že se jednalo o rok [redacted], kdy moderní a informační technologie jsou běžnou součástí života, existuje internet, existují vyhledávače na internetu týkající se veganství, vegetariánství, vůbec možného stravování z pohledu a shora uvedených skupin. Soud má za to, že za situace, kdy je zde vůbec velmi snadné dohledání zásad veganství, kdy je zde velmi snadné dohledání jakýchkoli veganských receptů a za situace, kdy – jak má soud prokázané z výpovědi žalobce – tento byl schopen poskytnout informace týkající se základních veganských receptů zaměstnancům kuchyně ve Vazební věznici v Litoměřicích, potom Vazební věznice v Litoměřicích, byť neměla k dispozici interní tabulky, mohla vyjít vstříc žalobci a mohla také na základě jim poskytnutých nebo na základě na internetu nalezených jednoduchých veganských receptů k výrobě veganských jídel pro

žalobce přistoupit. Pakliže je tvrzeno, že v uvedených tabulkách VIZ Vězeňské služby jsou zakotveny jak nutriční hodnoty, tak potom i finanční náročnost uvedených jídel, má soud za to, že obecně se nedá říct, že by v kuchyni pracovaly pouze samé osoby, které by zde byly nové, které by neměly přehled o tom, z čeho vaří při obvyklém typu jídel a jaká je cena těchto jídel. Soud tak dospěl k závěru, že pro přípravu veganské stravy bylo možné vyjít z produktů, které kuchyně ve Věznici v Litoměřicích k dispozici měla, potom také tyto produkty mohla použít. Soud odkazuje na žalovanou nijak nesporné vyjádření MUDr. J. G. Ph.D. a vyjádření ze strany R. O., který je a dále také na jídelníček, jak byl předložený ze strany žalobce, kdy bylo možné vařit zeleninové rizoto skládající se z rýže, zmražené zeleninové směsi, cibule, oleje, pepře, stejně tak bramborový guláš se sójovým masem, kdy sójové maso bylo v rámci vegetariánské stravy standardně k výrobě jídel používáno, bylo dle tvrzení a jak má soud prokázáno z výpovědi žalobce, používáno i v rámci běžné stravy pro ostatní vězně. Stejně tak se jedná o sladká jídla, jako byly palačinky s marmeládou, ovoce, čočka, brambory, koření. Soud tak má za to, že co se týká finanční náročnosti, nejednalo se o jídla, která by byla jakkoli finančně náročná. Stejně tak potom co se týká tvrzené nemožnosti zjistit energetické nebo kalorické tabulky, kalorickou vyváženost takto vytvářených jídel, soud se domnívá, že lze vyjít právě z tabulek VIZ pro standardní jídla nebo pro vegetariánskou kuchyni. V rámci veganské kuchyně navíc nejsou používány žádné jiné produkty, než které jsou používány v kuchyni vegetariánské. Naopak, je jich používáno méně, neboť toto je omezeno právě i odporem veganů k používání produktů z týraných zvířat, jako jsou právě vejce nebo mléko. Jedná se právě o omezení počtů možných výrobků, které je ve veganské stravě používáno. Soud má za to, že ve vegetariánské stravě je možné použít uvedených produktů pro výrobu jídla a to dle žalované dostupných tabulek.

33. Soud dospěl k závěru, že bylo možné vyjít právě z těchto tabulek pro výpočet jak energetických, tak finančních limitů veganských jídel. Nadto ještě soud podotýká – vychází opět z výpovědi žalobce, že v situaci, kdy žalobci byla předkládána jídla, která nebyla veganská, potom tato ze strany žalobce konzumována vůbec nebyla, nebo byla jedena pouze zčásti. Soud tak má za to, že právě tímto přístupem Vězeňské služby docházelo naopak k tomu, že zde nebyla naplňována podstata § 2 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 169/1999 Sb. s tím, že trest může být vykonáván jen takovým způsobem, který respektuje důstojnost osobnosti, omezuje škodlivé účinky zbavení osoby a stejně tak potom § 16 odst. 1 vyhlášky, kdy odsouzeným se poskytuje pravidelná strava za podmínek a v hodnotách, které odpovídají požadavku udržení zdraví a přihlížejí ke zdravotnímu stavu, věku, obtížnosti vykonávané práce v rozsahu, v jakém to umožňuje provoz věznice, se přitom přihlíží k požadavkům kulturních a náboženských tradic odsouzených.
34. Soud uvádí, že právě skutečností, že žalobci nebyla předkládána veganská strava, docházelo k zásahu do této úpravy § 16 odst. 1 vyhlášky č. 169/1999 Sb., neboť tento potom nekonzumoval jídlo tak, jak mu bylo předkládáno a zejména pakliže je poukazováno na to, že veganská jídla nemohla být vytvářena, protože chyběly Věznici v Litoměřicích tabulky s nutričními a kalorickými hodnotami, potom soud předpokládá, že plnohodnotné jídlo by odpovídalo právě shora uvedeným hodnotám v tabulce VIZ Vězeňské služby. V situaci, kdy nebylo plně smět toto jídlo konzumovat ze strany žalobce, potom došlo k nenaplnění těchto kalorických hodnot v uvedených tabulkách, a tím pádem žalobci nebyla poskytnuta fakticky strava právě v hodnotách, které odpovídají požadavkům na udržení zdraví.
35. Soud dospěl k závěru, že za situace, kdy jediným důvodem, pro který veganská jídla nebyla pro žalobce v uvedeném období od do vyráběna a tato mu poskytována, byla absence interních tabulek, potom má soud za to, že tato absence interních tabulek potom nemůže jít k tíži žalobce, to nějakým způsobem být k tíži žalobce, naopak je to základní lidské právo žalobce na vědomí, svědomí došlo k porušení vůle žalobce soužití

v souladu se svým vědomím a svědomím a zásadami, které si žalobce takto vytyčil, která byla shora uvedeným postupem Vězeňské služby taktéž fakticky porušena. Sama Vězeňská služba potom právě v uvedeném stanovisku ze dne 20. 8. 2018 uvedla, že hypoteticky je možné, že vězeňská strava mohla být poskytnuta. Soud tak dospěl k závěru, že došlo k zásahu a porušení článku 15 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, došlo tak k nesprávnému úřednímu postupu, došlo k porušení práva na svobodu myšlení a svědomí. Žalobce požadoval pouze konstatování porušení práva a omluvu v písemném znění. Soud dospěl k závěru, že samotné konstatování porušení práva je na místě, neboť porušení práva žalobce byla fakticky shora uvedeným nesprávným úředním postupem porušena, tato také byla konstatována. Stejně tak soud dospěl k závěru, že i písemný dopis s omluvou, který je žalovaná povinna zaslat žalobci, je plnohodnotnou formou zadostiučinění dle zákona č. 82/1998 Sb. Soud tak dospěl k závěru, že tato písemná omluva je faktickým prostředkem nápravy, neboť jak má soud za prokázané, žalobce je [REDAKCE]

[REDAKCE] Soud má za to, že právě i písemná forma omluvy je v tomto případě prostředkem nápravy, se kterou je žalobce schopen dále pracovat v rámci svého zájmu týkající se veganství a [REDAKCE] právě v otázkách týkajících se veganství a je schopna tato omluva v písemném znění deklarovat právě zásah žalobce do jeho osobnostní sféry. Stejně tak soud přihlédl k situaci, kdy žalobce tím, že mu nebyla veganská strava poskytována, byl nucen občas také dle své výpovědi porušit tyto své zásady, zásady spojené s veganstvím, a pozřít právě i stravu, která se jako veganská označit nedá. Soud má za to, že právě i tímto způsobem došlo k zásahu do svědomí žalobce, neboť právě svědomí žalobce týkající se šťastného života živočichů je potom důvodem pro veganský styl života u žalobce. Právě i tento zásah do svědomí je dle názoru soudu možno reparovat právě určitou písemnou formou tak, aby si žalobce mohl písemně přecíst právě i shora uvedenou omluvu týkající se neposkytování veganské stravy a zásahu do osobnostních práv žalobce, a to zejména do svobody svědomí a do svobody myšlení.

36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce byl v řízení úspěšný, soud mu přiznal náhradu nákladů řízení, a to za 5 úkonů právní služby (12. 10. 2017 – žaloba, 29. 11. 2017 – vyjádření, 2. 7. 2018 – doplnění tvrzení, 31. 5. 2018 – účast na jednání, 4. 10. 2018 – účast na jednání) dle § 9 odst. 3 písm. d) advokátního tarifu ve výši 5 x 2 500 Kč, celkem tedy 12 500 Kč; režijní paušál 5 x 300 Kč, tedy celkově 1 500 Kč; - cestovní náhradu ve výši 3 008 Kč za 1 cestu mezi obcemi [REDAKCE] (trvalé bydliště advokátky – viz technický průkaz) - [REDAKCE] a zpět o celkové vzdálenosti 1 x 516 km dle výpočtu: základní náhrada za používání silničního motorového vozidla ve výši 4 Kč/1 km x 516 km činí 2 064 Kč. Výše náhrady za spotřebované pohonné hmoty při kombinované spotřebě 6.0 l/100 km a ceně pohonných hmot 30,50 Kč/l činí za 516.0 km celkem 944,30 Kč. Fotokopie technického průkazu je přílohou tohoto podání; - soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nebude-li dobrovolně splněna povinnost uložena tímto rozhodnutím, může se oprávněně obrátit na obecný soud povinného s návrhem na soudní výkon rozhodnutí

Praha 4. října 2018

JUDr. Ondřej Růžička v. r.
soudce